= og hvor Navne Hjørnaldsen, og jeg
kom [illegible] sin, for at sin Gaard
kom Dagen og talte til Hjørnaldsen
og lignede det til mig [illegible] og sagde
til mig 3 gange: [illegible] paa Mandag, skal
paa Mandag vi
vi tage ud til Nyaa igjen
og arbeide det gik [illegible] paa Gaarden,
[illegible] og [illegible] vi [illegible] ud.
[illegible] at [illegible] igjen,
[illegible] [illegible] [illegible] sandt Tagningat
[illegible] at volge blandt; og [illegible]
kom Bjørnar Bö[illegible] [illegible] ud, for
at tale Hjørnaldsen at [illegible]
valgt til Byggmester, [illegible]
anledning til [illegible] Ned og [illegible]
ud og fra den til [illegible]
ud med Ja [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Under
Tableau at
vaande blev
dingat under
digtet af
Norman.

Dette var for
Hele Gaar
Vogter Com-
pagnie
af Regiment
s/s Nattefar
19 Nov: 1840.

Klagt var
Naturligvis
Gaar
i Frederiksværk
Løsten sin Jomfru
og alle Skibene
i Frederiksværk

Den Jomfru
hvilke Skuespillet
Nisser af
Togt til Gotland
i Laur Lyne
Lyng med
Laur; Lyngen

0000 Nu lyste
den Gaar af
den Gaar
Lyng, for at
Gaarmen vog
Leger de Gaar
Lyng at give
af Bordet
og i midten
Lyng Gaar
Blomster og
Gaar
med Gaar
Gaar
Gaar

Dang af Amtmanden X Vogn til Com-
pagnie Gaar Gaar Gaar Gaar
Gaar Gaar Gaar Gaar Gaar Gaar
Gaar Gaar Gaar Gaar Gaar Gaar
Gaar Gaar

nogle Dage efter kom Lars ud för Torpet
først med en Skrivelse fra Byfogden som
fandt sig den Tid VI Ör
Nu kunde han ikke, for at tale dermed
Vor Laar dog til Dags
Dr. Frost var ikke inde for at söge Sandet
og med sin Hilde sin kone ned.
Da Ejer besögte Tangen med Dagen
Dagen Sammen sammen vornemlig Kost
Thore sagde den kund blive
Thore ja Thore sagde den kund blive
Entrönlig nok, St. Frost som sandt Mandag
den forbudte, var forsvundet med sit
Sön, at en anden Hilde sin sit, sagde
Tangen sagde: ja det er sandt at sin
Ja fordrömte Ansigter, man skal
sit er jo ikke gjemt bort endnu,
og samme Dag, om Efter middagen
efter at Frost sandt opgivet alt Sab
sik sin Enkedat, sin sin vilde
indtil ingen mindre Reise Selskabet,
sagde Thore.

Lost efter kom han til sin Gjestgivergaard
og sit Blod da Adgivet at Thore Hilde
Gjöre den kiere Tante et Besök,
som Lönnen saa længst önskede
sin var gjest ikke længst kar at saadan
Ar brede, og sandt noget mange
sit, dog sin følte sig saa lykkelig og
vel sin, at sin intet kunde noget mig
da som sin til og var sin i nogle
dage, og den sidste kiere Tante var
saa ulykkelig, om Aftenen sik

Det lille Barnlin[e] Nytaar 1840 blev [illegible]
[illegible] var [illegible], og [illegible] ikke nu Afskrivning [illegible], jeg
[illegible] jeg gaar [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [